

Kelebek Mevsimi

– Y.KIZILTAN · 01 Kasım 2013

İzlediğim bir intihar operetinde
İlk kez
Tanık oluyordum
Alaycı kelimelerin naylon poşetlere meyline
...!
Havası sağılmış ortamlarda yaşlanmazmış güya ölüm

Ki
Güçlü ellerim o günden sonra
Mastürbasyon yapar durur günaha
Tuhaf bir adamın beyinde

Ey aşk; sen nelere kadirsin!
...

Rengiyle ayrılan bir geceydi benzerlerinden
Ve
İki heceydi kadınlığından utanan adı
Ani bastırın bir yıldız yağmuruna
Acımadan
Şemsiye yapmıştı ürkek saçlarını marazlı ruhu

Gelin görün ki
Yine de ket vurulamamıştı
İliklerine kadar ıslanmış arzuların isyanına...

İşte;
Bir kez daha çaresizdi yollarımı gözleyen makber!

.
. .
.

Önceydi senden;
Buz gibiydi

Ateşin tadına bakmamıştı çünkü henüz evren
*Dev bir buzul kartalı dölledi bakir zirvesini Olimpos'un
Ki
Dağ rahminden yükselen alevlerle ısındı güneş

Azgın ırmaklara
Buruşmuş elleriyle açtı
En mahrem kanyonların dahi bacak aralarını
Su merasimi ritüellerine sözcü çay ninesi...

Mahremiyetlerdeki histerik teslimiyetlere
An batıp an çıkan ırmakların şehvetiyle
Yeşillendirdi ruhunu tabiat...

Önceydi senden;
Yanıyordu yağmur ormanları alev alev
*Dev bir çöl kartalı pençelerinden atıldı
O alevlerin ortasına
Tek hörgüçlü binlerce sahra devesi

Ki
Patlayan hörgüçlerden saçılan vaha sularıyla söndü
Cehenneme ilham kavurucu *ten yangınları
Milyarlarca yıldız o an teslim etti karanlığını gökyüzü
Sahiplenen parmaklarda tek taş oldu boynunu bükmüş kuğu *kuşu...

Ruhu marazlı dilberler
Sabahlara kadar sapkın hikayelerle *eğlendiler sonra
Her hikayede bin bir başıyla hayli korkutucuydu
*Dev Kafkas Emegeni...

Fakat hepsi önceydi senden... Hem de çok önce!

Yıldıray Kızıltan